

15

GODINA | YEARS
15. OLIMPIJSKE POKRETNOSTI | PART OF THE OLYMPIC FAMILY

OLIMPIJSKI MAGAZIN

Oktobar, 2022.

COK obilježio 15 godina od prijema u MOK

PONOSNI ČLAN

Evropska
vicešampionka

Naša
Marija,
naša
kraljica

Nezaboravni dani u Oranu

Medalje za ponos

Od Gvatamale Sitija
krenula najljepša priča

Stremljenje
ka visovima

U noći kada smo primljeni, na internet sajtu MOK-a, Crna Gora je predstavljena kao najmlađa država sa dugom sportskom tradicijom. Izrastao iz te tradicije na koju je ponosan, Crnogorski olimpijski komitet je preuzeo značajan dio odgovornosti da crnogorskom sportu pokaže staze ka budućnosti. Naša država je bila i ostala neiscrpan izvor talenata. Uz posvećenost misiji širenja olimpijskih ideja i poruka, na nama iz COK-a je bilo, jeste i biće da poboljšavamo uslove da svoj dar pretvore u klasu, da ih pratimo, usmjeravamo, podstičemo, podržavamo...

Crnogorski olimpijski komitet obilježio 15 godina od prijema u Međunarodni olimpijski komitet

Simonović: Za naše sportiste i njihov uspon ka sportskim vrhovima uvijek smo bili i uvijek ćemo biti tu

Petnaest godina - samo je dio vremena, mali period za pisanje istorije, ali više nego dovoljan da se sumiraju utisci i zaključci da su crnogorski sportisti na najbolji način promovisali jednu od najmlađih i najmanjih država na svijetu, te da su u svjetskim okvirima često opisivani kao fenomeni. Naši najbolji ambasadori imali su, u svojim dostignućima, podršku Crnogorskog olimpijskog komiteta (COK), koji je gala svečanošću održanom u podgoričkom hotelu Hilton obilježio, ali i proslavio 15 godina prijema u olimpijsku porodicu - članstva

u Međunarodnom olimpijskom komitetu (MOK), pred brojnim gostima, sportske zvaničnike i prijatelje iz Crne Gore i inostranstva, bivšim i sadašnjim crnogorskim sportskim asovima. Domaćin, predsjednik COK-a Dušan Simonović, u inspirativnom govoru osvrnuo se na put dug deceniju i po. „Kada se osvrnem na putovanja koje je za nama, prisjetim se poruke brojnih filozofa i pripovjedača koji su tvrdili da je dovoljno da nešto jako poželješ i da će se Univerzum udružiti da ti pomogne da to ostvariš. Misao filozofa i darovitih

pripovjedača, i možda bismo voljeli da je i u životu sve tako jednostavno i da je to važno i za nas u poduhvatu izgradnje nacionalnog olimpijskog komiteta i pridruživanja međunarodnoj olimpijskoj porodici. Ali, nije“, kazao je Simonović na početku. „Želja je, zaista, bila bazični pokretač svega, kada je grupa sportskih entuzijasta još 1993, transformacijom i reorganizacijom nekadašnje SOFK-e, oformila Olimpijski komitet Crne Gore. Bila je to samo polazna osnova. Tek obnovom nezavisnosti 21. maja 2006. godine, te prijemom naše države

u Ujedinjene nacije, stvoren je taj temeljni uslov za pokretanje procedure uklanjanja u Međunarodni olimpijski komitet. Na želju, elan, polet, nadovezali smo ogromnu količinu energije, uložili znanje i volju, osvajali iskustvo i koristili ono koje su imali naši sportisti, takmičeći se na velikoj sceni u ranijim državnim aranžmanima. Postepeno smo usvajali standarde i prelazili stanice ka zacrtanom cilju. Možda nam nije pomogao cio Univerzum, ali je ruka pomoći države, MOK-a, Evropskog olimpijskog komiteta i naših prijatelja iz okruženja, bila od

neprocjenjive važnosti“. Crna Gora je u svjetsku olimpijsku porodicu primljena na Kongresu MOK-a u Gvatemali, u noći između 6. i 7. jula 2007. po našem vremenu. „Pozitivan odgovor na našu aplikaciju i prijem u međunarodnu olimpijsku porodicu, koje se sjećam kao jedne od najradosnijih u svom životu, predstavljali su priznanje i nagradu za količinu i kvalitet posla koji smo obavili. Istovremeno, bilo je to zaokruživanje jednog bogatog perioda istorije crnogorskog sporta koja vuče korijene još od početka 20. vijeka, i prvi korak ka stvaranju

nove, uspješne priče“, naglasio je Simonović. Prvi čovjek crnogorskog olimpijskog pokreta kazao je da tako često pominjanje pojma „olimpijska porodica“ nije slučajno. „Od prvog dana zaista smo se osjetili potpuno prihvaćenim i dijelom porodice, od koje smo dobijali razumijevanje, podršku, poštovanje; porodiце koja nam je ulivala snagu i nadahnuće. Pod zastavom olimpizma, ujedinjeni u prihvatanju vrijednosti za koje vjerujemo da su esencija najboljih iskustava, saznanja i stremljenja naše civilizacije i

koje imaju opšteljudski karakter, našli smo se u okruženju u kome smo i individualno i kao organizacija dobili prostor za učenje, razvoj i potpuno korišćenje potencijala, platformu za afirmaciju i promociju naše Crne Gore“, istakao je Simonović. „U noći kada smo primljeni, na internet sajtu MOK-a, Crna Gora je predstavljena kao „najmlađa država sa dugom sportskom tradicijom.“ Izrastao iz te tradicije na koju je ponosan, Crnogorski olimpijski komitet je preuzeo značajan dio odgovornosti da crnogorskom sportu pokaže staze ka

budućnosti. Naša država je bila i ostala neiscrpan izvor talenata. Uz posvećenost misiji širenja olimpijskih ideja i poruka, na nama iz COK-a je bilo, jeste i biće da poboljšavamo uslove da svoj dar pretvore u klasu, da ih pratimo, usmjeravamo, podstičemo, podržavamo...“ Na gala svečanosti je prikazana rekapitulacija sportskih ostvarenja u minulih 15 godina, s akcentom na događaj koji, kako je rekao Simonović, objedinjuje u sebi „našu darovitost, ambicioznost, strast i timski duh“. Riječ je, naravno, na osvajanje olimpijskog srebra u Londonu

naših rukometašica, koje je „bilo katalizator intenzivnih emocija i ostaje izvor inspiracije za generacije koje dolaze”.

„U istoj mjeri koliko i na medalju, ponosni smo na način na koji su tokom svih ovih godina crnogorski sportisti predstavljali državu, na njihov mentalitet, privrženost solidarnosti, fer-pleju i svim drugim principima olimpijskog pokreta”, istakao je predsjednik COK.

Posljednje vrijeme, posebno protekle dvije i po godine, bilo je puno brojnih izazova, naglasio je Simonović.

„Neke, kao što je pandemija kovida, dijelili smo sa cijelim svijetom, dok su neki lokalni, i tiču se osjetljivog i turbulentnog perioda kroz koji prolazi crnogorsko društvo, perioda sumnji, traumatičnih raslojavanja, poljuljanih autoriteta i sistema vrijednosti. Iako se dijelom to prenosi i na našu oblast, vjerujemo da sport kao društveni fenomen može da snagom pozitivnog primjera i uvažavanjem univerzalnih etičkih principa ukaže na modelite riješavanja otvorenih pitanja”, kazao je Simonović, podsjetivši na riječi nekadašnjeg predsjednika MOK-a Huana Antonija Samarana.

„On je jednom prilikom je kazao da je sport škola pravde, demokratije i ljudskih prava, da kao univerzalni jezik doprinosi nacionalnom jedinstvu, političkom konsenzusu, međusobnom sporazumijevanju. Nedavni nastupi naših sportista na Mediterankim igrama, Marije Vuković na Evropskom atletskom prvenstvu i košarkaša na Eurobasketu, energija koju su isijavili, odlučnost, karakter, samopouzdanje, potvrda su koliko i kako možemo”, kazao je Simonović, apostrofirajući da je „temelj svega” da „sport i njegov autonomni sistem organizacije ne uvlačimo u politiku, da mu očuvamo izvornu nezavisnost, a time i zaštitimo njegov integritet”.

„Da zajedničkim trudom razvijamo ambijent u kome sport neće biti instrument, već svrha; u kome će se osigurati poštovanje Olimpijske povelje, hijerarhijske strukture i uloge i značaja Nacionalnog olimpijskog komiteta. Kooperativan odnos koji smo posljednjih mjeseci razvili sa Ministarstvom sporta, na čelu sa ministrom Laloševićem, nivo je standarda ispod koga ne bismo smjeli ići u budućnosti. Zajednički angažman, ta sinergija dobrih energija i namjera, uz nadarenost i ogroman trud naših sportista, donijeli su na kraju jako dobre rezultate u godini nad kojom su bili navučeni sivi oblaci sumnjičavosti i briga, loših odluka i postupaka”, istakao je Simonović.

Na kraju je Simonović podsjetio i da je prije pet godina, tokom proslave decenije članstva u MOK-u, predsjednik Tomas Bah video poruci kazao da su crnogorski

sportisti najbolji ambasadori svoje zemlje i da su državi donijeli mnogo radosti.

„Pet godina zreliji, ustrajni u širenju filozofije olimpizma, uvjeravamo prijatelje i partnere da će tako i dalje ostati. Našim sportistima ne garantujemo da je dovoljno

da nešto požele i da će im Univerzum pomoći u tome, ali na prisustvo i podršku Crnogorskog olimpijskog komiteta u svom usponu ka sportskim vrhovima uvijek mogu da računaju, za njih smo uvijek tu”, zaključio je Simonović.

KAPRALOS: COK je svih ovih godina uspio da sport drži daleko od politike

Među brojnim gostima na proslavi 15 godina prijema Crnogorskog olimpijskog komiteta u olimpijsku porodicu bio je i Spiros Kapralos, predsjednik Evropskih olimpijskih komiteta. Kao bivši sportista, dvostruki olimpijac sa grčkom vaterpolu selekcijom, ali najviše kao prvi čovjek evropskog olimpijskog pokreta, Kapralos je dobro upućen u ono što crnogorski sportisti ostvaruju na međunarodnoj sceni.

„Otkada je dobila nezavisni olimpijski komitet, prije 15 godina, Crna Gora je dala dosta ne samo evropskom, već i svjetskom sportu. Učestvuje i učestvovala je na svim velikim takmičenjima, uspon je veliki. Počeo je olimpijskom medaljom ženskog rukometnog tima u Londonu, uslijedili su uspjesi u raznim sportovima. Nedavno ste osvojili sedam medalja na Mediteranskim igrama, a zatim je vaša dama (Marija Vuković) u atletici postala vicešampionka Evrope, što mi je posebno drago, jer trenira u mojoj zemlji, Grčkoj”, kazao je Kapralos.

Saradnja Evropskog i Crnogorskog olimpijskog komiteta je na visokom nivou, kazao je Kapralos. „Odnosi su veoma bliski, zahvaljujući mom prijatelju predsjedniku Dušanu Simonoviću, koji je, takođe, član važnog komiteta, jednog od najvažnijeg - komiteta za evropski omladinski olimpijski festival. Velika je njegova uloga na domaćoj sceni, jer je uspio da sport drži daleko od politike, što je veoma važno”, istakao je Kapralos. Za evropsku i svjetsku olimpijsku porodicu mali olimpijski komiteti su veoma važni, rekao je Kapralos. „Znamo da mali sistemi ne mogu da se takmiče sa velikim, koji su potpuno drugačija dimenzija. Ali, imamo Igre malih zemalja, koje su nama veoma važne i koje podržavamo, a koje je Crna Gora sjajno organizovala prije tri godine. To je prilika da se sportisti iz malih zemalja takmiče sa, tako da kažem, sebi ravnima”. Na pitanje koji su najveći izazovi za olimpijski pokret u ovim turbulentnim vremenima.

TOMAS BAH: Imate svaki razlog da budete ponosni, zajedno ćemo da uzdizemo sport i zajedničke olimpijske vrijednosti

Kao i prije pet godina, kada je Crnogorski olimpijski komitet slavio deceniju prijema u olimpijsku porodicu, čestitku je video porukom poslao predsjednik Međunarodnog olimpijskog komiteta Tomas Bah.

„Dok slavite svoju 15. godišnjicu, želim da vam svima u Crnogorskom olimpijskom komitetu od srca čestitam. Danas, imate svaki razlog da sa velikim ponosom gledate na proteklih 15 godina. To je period u kojem su crnogorski sportisti i sportistkinje svojim nastupima čvrsto postavili Crnu Goru na svjetsku sportsku mapu. Izvan terena, donosite sportsku radost crnogorskom narodu kroz mnoge programe, šireći tako olimpijski duh na društvo”, kazao je Bah. Prvi čovjek olimpijskog pokreta nije mogao da prisustvuje proslavi, ali je između dva jubileja posjetio Crnu Goru - bio je poseban gost na Igrama malih zemalja Evrope, koje su se održale u Budvi 2019. godine.

„Uspješnom organizacijom Igara malih zemalja Evrope, pokazali ste svijetu koliko je jak olimpijski duh u vašoj prelijepoj zemlji. I još se sjećam svoje posjete, tih veličanstvenih dana, i vaše prelijepe zemlje i prelijepog grada, gledanja zaista sjajnih takmičenja kao i radosti sportista, koji su uživali u vašem divnom gostoprimitstvu”, kazao je Bah.

„Iz svih ovih razloga vaša godišnjica je prekretnica. Ne samo za vas, već i cijelu olimpijsku zajednicu. Zato želim da zahvalim cijelom timu nacionalnog olimpijskog komiteta, pod vođstvom mog dragog prijatelja Dušana Simonovića, za sve što radite da promovirate sport svima u Crnoj Gori. Dok gledate u budućnost, dozvolite mi da ponovim da uvijek možete računati na MOK, kao partnera na vašoj strani, da zajedno uzdizemo sport i naše zajedničke olimpijske vrijednosti, poput solidarnosti i mira. Jer, samo zajedničkim snagama, možemo živjeti naš novi olimpijski moto brže, više, jače...zajedno! U ovom olimpijskom duhu solidarnosti i mira, želim vam divnu proslavu godišnjice i sve najbolje makar narednih 15 godina, ali i mnogo više”, zaključio je Bah u poruci.

„Nadali smo se da bi sa krajem kovid pandemije mogli da se vratimo normalnom životu. Nažalost, došlo je do rata u Evropi i to je promijenilo sve. Pred nama su teška vremena, moramo

da pokažemo jedinstvo, solidarnost, prijateljstvo, poštovanje kako bi sportisti Evrope mogli da se takmiče zajedno na viteški način”, zaključio je Kapralos.

Posebne nagrade za naše „lavice“ i sportske gromade

Poseban dio gala svečanosti bio je posvećen našim asovima, bivšim i sadašnjim. Proslavljajući desetogodišnjicu prijema u MOK, Crnogorski olimpijski komitet je 2017. ustanovio posebno priznanje „Zlatna zvijezda crnogorskog sporta“, za ukupan odnos, rad i promociju olimpizma i njegovih vrijednosti. Ovogodišnja nagrada otišla je u

ruke slavne generacije naše ženske rukometne selekcije, čuvenih „zlatnih lavica“, koje su 2012. godine osvojile olimpijsko srebro i evropsko zlato. U ime reprezentacije, priznanje je primila kapitenka Maja Savić. Uz nju, na svečanosti su bile Bojana Popović, Sonja Barjaktarović, Anđela Bulatović, Ana Đokić, Milena Raičević, Radmila Petrović i Marija Jovanović.

A, prepoznajući sportske asove u našoj sredini i želeći da im se na simboličan način nakloni i zahvali, COK je krajem prošle godine ustanovio zvanje „Ambasadori crnogorskog sporta“ za izuzetnu promociju crnogorskog sporta u svijetu. Tu titulu su prvi ponijeli naši fudbaleri - Stevan Jovetić, igrač Herte, i Stefan Savić, član Atletiko Madrida, te NBA zvijezda Čikago Balsa, Nikola Vučević. „To su naše sportske gromade, inspiratori, koji širom meridijana šalju sliku o nama kakvim želimo da nas drugi vid“, obrazložio je COK.

ČESTITKE SA SVIH STRANA: Crna Gora je inspirativan primjer posvećenosti olimpijskim vrijednostima

Na adresu Crnogorskog olimpijskog komiteta povodom jubileja stigao je veliki broj čestitki predsjednika nacionalnih olimpijskih komiteta, ambasadora u našoj zemlji, partnera i prijatelja COK-a. Čestitke su poslali najviši državni zvaničnici.

- Datum kada je prije 15 godina naš nacionalni Komitet i zvanično postao dio međunarodne olimpijske porodice, podjednako je važan i za državu Crnu Goru. Punopravno članstvo u olimpijskoj porodici otvorilo je vrata

međunarodne sportske scene našim sportistima i omogućilo da se pod crnogorskom zastavom bore i dokažu visoke sportske vrijednosti. Uvjeran sam da će Crnogorski olimpijski komitet i u decenijama pred nama opravdati povjerenje domaćih i međunarodnih sportskih djelatnika i države koju predstavlja i slijedeći visoke standarde promovisati nove sportske uzdanice na ponos Crne Gore, naveo je predsjednik Crne Gore Milo Đukanović. - Blagotvoran je, okrepljujući i podstičajan, za sveukupne društvene pro-

cese i odnose, petnaestogodišnji rad Nacionalnog olimpijskog komiteta, koji se razvija u duhu izvornog kosmopolitizma, inkluzivnosti i zdravog agona, čiji cilj nije isključivo nadvisiti, savladati ili prevazići rivala, već prvenstveno usavršiti se - postati primjer upornosti, istrajnosti, nesebičnosti, odgovornosti, solidarnosti i fer-pleja, navodi se u čestitki Dritana Abazovića, predsjednika Vlade Crne Gore.

- Petnaestogodišnji uspjesi Crnogorskog olimpijskog komiteta, kojima ste ukrali crnogorsku savremenost i obradovali nase građane, a u okviru sportske diplomatije i pregalaštvom naših takmičara učinili za našu državu, privredu, kulturu, tradiciju i sport u globalnom formatu, od neprocjenjivog su značaja. Zato vam čestitam jubilej koji, imajući u vidu vaše zavidne učinke, van svake sumnje, može se smatrati mnogo starijim od jedne i po decenije - zaključio je Abazović.

Lalošević najavio otvaranje Olimpijskog muzeja, a zatim i Olimpijske akademije

Crnogorski olimpijski komitet ima odličnu saradnju sa Ministarstvom sporta i mladih u Vladi Crne Gore, na čijem je čelu Vasilije Lalošević.

U svom govoru na gala svečanosti, Lalošević je najavio jačanje saradnje i nove projekte.

„Ministarstvo, kao organ zadužen za sport u našoj državi nastaviće da radi u najboljem interesu naših sportistkinja i sportista, kao i da daje punu podršku svim budućim aktivnostima Crnogorskog olimpijskog komiteta“, kazao je Lalošević.

On je kazao da Ministarstvo i COK imaju brojne zajedničke ideje.

„Želja nam je i cilj, koji ćemo ostvariti, da napravimo Olimpijski muzej, koji će kasnije prerasti u

Olimpijsku akademiju. Već smo u fazi razgovora sa našim sjajnim, istaknutim sportistima koji su donosili

trofeje Crnoj Gori, kako bi se jednom mjestu našli svi naši sportski uspjesi, a mladi ljudi edukovali i

vidjeli šta su sve u karijeri postigle naše sportske legende“, rekao je Lalošević.

Čestitka COK-u stigla je i iz Olimpijskog komiteta Ukrajine, a potpisao ju je predsjednik Sergej Bubka, nekada slavni atletičar i olimpijski šampion.

- Posvećenost vašeg Nacionalnog olimpijskog komiteta razvoju sporta i olimpijskog pokreta je inspirativan primjer za sportsku porodicu da radi i sanja više da bi postigla najviše. Ovog posebnog dana želim vama i vašem timu nastavak uspjeha u sprovođenju vaših inicijativa, dalja dostignuća u vašim dnevnim izazovima i aktivnostima, nove olimpijske pobjede vašim sportistima i dobro ljudima iz Crne Gore, stoji u čestitki iz Kijeva. Predsjednica Olimpijskog komiteta Francuske, domaćina narednih Olimpijskih igara u Parizu 2024. godine, Břižit Enrikes, u čestitki je navela da je COK „pronašao mjesto u našim evropskim i međunarodnim organizacijama i da je „njegova nezavisnost dobro utemeljena i završena“

„Međutim, Nacionalni olimpijski komitet Crne Gore i dalje raste, razvijajući se kroz osnovne sportske vrednosti i pristup infrastrukturi za svoje članove“, navela je Enrikes, obrativši se u poruci i predsjedniku COK-a Dušanu Simonoviću.

„Kao predsjednik, posvećeni ste da idete naprijed, a vaši naponi i rezultati moraju biti istaknuti i toplo pozdravljeni“, navela je Enrikes, uz uvjerenja da će Olimpijski komitet Francuske uvijek biti uz Crnogorski olimpijski komitet. Čestitke su stigle i iz okruženja... - Prije svega, veliko mi je zadovoljstvo da čestitam ovaj veoma značajan jubilej - 15 godina Crnogorskom olimpijskom komitetu, svim sportistkinjama i sportistima Crne Gore, koji su ovih proteklih 15 godina napravili velike uspjehe na sportskoj sceni u Evropi i u svijetu. Kada bismo gledali odnos broja stanovnika i sportskih uspjeha, Crna Gora bi sigurno bila među zemlja-

ma pri samom vrhu. U Crnogorskom olimpijskom komitetu su naši sportski prijatelji, sa kojima godinama uspješno sarađujemo. Zajedno radimo za dobrobit i crnogorskog i hrvatskog, ali i evropskog sporta i sigurni smo da će tako biti i u budućnosti - i to ne samo narednih 15, već 100, 115 godina, odnosno onoliko koliko sport bude trajao u Evropi“, stoji u čestitki Zlatka Mateše, predsjednika Hrvatskog olimpijskog odbora (HOO).

Čestitku je uputila i Ambasada NR Kine, podsjetivši da su se crnogorski sportisti prvi put na Olimpijskim igrama predstavili u Pekingu 2008. godine, kao i da su u istom gradu 14 godina kasnije učestvovali na Zimskim olimpijskim igrama, da saradnja crnogorskih i kineskih sportskih prijatelja traje dugo, uz nadu da će se saradnja nastaviti i ubuduće, te da će se na taj način dodatno razvijati postojeći prijateljski odnosi Kine i Crne Gore.

Od Gvatamale Sitija krenula najljepša sportska priča

Stremljenje ka visovima

Utemeljen u izdašnom vrelu tradicije organizovanog bavljenja sportom u Crnoj Gori, potekloj još od pokretanja Fudbalskog kluba Lovćen 1913. godine, ponosan na 27 olimpijaca osvajača medalja u bojama Jugoslavije, Crnogorski olimpijski komitet se 21. maja 2006, po obnovi državne samostalnosti, našao na svježem početku.

Do tada republička sportska asocijacija neodređenih ovlašćenja i nevelikog kapaciteta, nastala 13. decembra 1993, morala je da u hodu osvaja nova znanja i iskustva, da preuzima odgovornost i nadležnosti, i razvija se u nacionalni olimpijski savez. Uz široku mrežu diplomatskih aktivnosti, ravnotežom brzine i temeljitosti, prelažene su dionice zacrtanog puta. Na manjak kadra uzvraćeno je viškom energije i motivacije proizašle iz svijesti da je organizacija svjedok i akter istorijskih okolnosti, pionirskog poduhvata koji zahtijeva stručnost i posvećenost, obiman i kompleksan proces.

Simbolični Olimp dosegnut je 7. jula 2007. godine u Gvatemala Sitiju prijemom Crnogorskog olimpijskog komiteta, kao 204. člana, pod okrilje Međunarodnog olimpijskog komiteta.

Te večeri, Crna Gora je učesnicima 119. zasjedanja Gene-

ralne skupštine MOK-a, među kojima je bio i predsjednik Žak Rog, predstavljena kao „najmlađa država sa dugom sportskom tradicijom“, sa 40.000 sportista u 1.200 klubova okupljenih u 39 saveza.

Neposredno po uclanjenju, predsjednik COK-a Dušan Simonović je kazao da događaj prevazilazi granice sporta: da je poslije prijema Crne Gore u Ujedinjene nacije, najbolja potvrda njenog postojanja.

Dabogda cijelog života išao uzbrdo - zvuči kao kletva, a blagoslov je. Po prijemu u MOK, Crnogorski olimpijski komitet je započeo osvajanje novog vrha, pripremajući se za debi na Olimpijskim igrama. Ako je u Gvatemala Sitiju prošla prijemni, u Pekingu je crnogorsku kuću sporta očekivao ispit zrelosti. Operativni, takmičarski i emotivni angažman je nagrađen u olimpijskom selu 7. avgusta 2008. u 7 sati - opet simbolika broja 7, koji se u Kini doživljava kao sveti i srećan - podizanjem zastave sa dvoglavi orlom na jarbol. Veće kasnije, sa stadiona Ptičje gnjezdo, uzletjeli su crnogor-

ski sportski sokoli i sokolice. Delegaciju od 19 takmičara u šest sportova, vaterpolu, atletici, boks, džudou, streljaštvu i plivanju, predvodio je Veljko Uskoković, bronzani vaterpolista sa Igara u Sidneju 2000.

Debitantsko olimpijsko učešće Crne Gore umalo da bude obasjano medaljom. Ajkule, kao evropski šampioni, zastale su, ipak, na zaveslaj od postolja, zauzevši četvrto mjesto, prvo od tri uzastopna na Igrama.

U periodu između dvaju ljetnjih igara raširena je lepeza podviga crnogorskog sporta.

Infrastrukturne manjkavosti, nevelika baza i finansijska ulaganja, te sistemsko neiskustvo, prevazilaženi su patriotskim nabojem, entuzijazmom, voljom.

Fudbalska reprezentacija je oduševila nastupima u kvalifi-

kacijama za Euro 2012. Košarkaši i košarkašice su debitovali na kontinentalnim šampionatima, baš kao i rukometašice, priključivši se svojim kolegama koji su se u januaru 2008. našli na Evropskom prvenstvu. Vaterpolisti Primorca su zasjeli na kontinentalni tron 2009, a rukometašice Budućnosti 2012. Džudista Srđan Mrvaljević se 2011. izborio za planetarno srebro, a visašica Marija Vuković zaslužila svjetsko juniorsko zlato.

Za to vrijeme, COK je predano popunjavao kolone učesća na multidisciplinarnim takmičenjima. U italijanskoj Peskari na ljeto 2009, Crna Gora se prvi put pojavila na Mediteranskim igrama opravdajući nastup sa sedam odličja.

Prvi olimpijski krug zatvoren je 2010. na Zimskim olimpijskim igrama u Vanuveru. Crveno-zlatnu zastavu je 12. februara na stadion Britiš Kolumbija Plejs unio skijaš Bojan Kosić, jedini crnogorski takmičar. Na naredna tri izdanja bijelih igara broj naših sportista je porastao: u Sočiju 2014. ih je bilo dvoje, u Pjongčangu 2018. i Pekingu 2022. po troje. Takmičarskim dometima skromno, pojavljivanje je u simboličkoj ravni značajno zbog održavanja kontinuiteta prisustva i kao vid podstreka i ulaganja za budućnost.

U Londonu 1948. takmičili su se prvi crnogorski olimpijci, braća Vujačić, Mirko i Dušan, bacajući koplje za FNR Jugoslaviju.

U Londonu 2012. na Olimpijskom stadionu se zavijorila crnogorska zastava. Pod njom se nadmetalo 34 sportista u 7

sportova, među njima i debitanti, ženska rukometna reprezentacija i jedriličar Milivoj Dukić. Na svečanom otvaranju prvi je koračao Srđan Mrvaljević, dok je šef misije bio Igor Vušurović, zlatni odbojkaš iz Sidneja 2000.

U Šekspirovom gradu, crnogorski sport je dosanjao svoj san ljetnje noći. Pleme-

niti metal zavrijeđen je u Bakrenoj kutiji. U dvije vrele ljetnje sedmice, crnogorske rukometašice su zablistale talentom i nadahnućem, kroz niz dramatičnih mečeva snažeći i isijavajući karakter, izrastajući u herione nacije koja ih je pratila bez daha.

Olimpijska medalja potvrdila je da uz Crnu Goru pristaje odrednica – zemlja

rukometa. U dresu SFRJ, Veselin Vujović je bio zlatni na Igrama u Los Angelesu 1984. i bronzani u Seulu 1988. Iz Kalifornije su se sa zlatom vratile i Zorica Pavićević i sestre Mugoša, Ljiljana i Svetlana. Rukomet je i nakon Londona ostao izvor naših sportskih radosti: „lavice“ su u decembru 2012. zauzele evropski krov, baš

kao i rukometašice Budućnosti u maju 2015. Postepeno dižući standarde, kvalitetom su se odrazili i crnogorski odbojkaši, koji su u julu 2014. trijumfovali u Evropskoj ligi.

Nadovezujući se na trofejnu tradiciju, i naši predstavnici u borilačkim sportovima su marljivo sakupljali priznanja. Na inauguralnim Evropskim igrama u Bakuu u junu 2015, karatistkinja Marina Raković je zaslužila bron-

zu, na koju će naredne godine nakalemiti i svjetsko odličje istog sjaja.

Olimpijsku 2016. godinu pozlatio je - Dejan Zlatičanin. „Crnogorski dinamit“ je grunuo u američkoj Veroni 11. juna, postavši prvi bokser sa prostora bivše Jugoslavije nakon Mata Parlova sa šampionskim pojasom WBC verzije. Narasli takmičarski apetit podstaknut je i rekordom od 35 crnogorskih učesnika na Igrama u Riju, sa Bojanom Popović na čelu na svečanom defileu. Nije ga dovoljno utolilo 11. mjesto Lavica i nova „drvena

medalja“ Ajkula, čiji član Predrag Jokić je postao prvi crnogorski sportista sa četiri učešća na Igrama.

Uvažavajući da se stvarna veličina jedne zemlje ne izražava kvadratnim kilometrima površine i brojem stanovnika, COK se 2007, uz duboko uvažavanje i privrženost, priključio porodici malih zemalja Evrope. Dvanaest godina kasnije, uz snažnu podršku države, doveo je prijatelje na obalu Jadrana, nadograđivši svoju praksu izazovom ugošćavanja multidisciplinarnog takmičenja.

Održane od 26. maja do 1. juna 2019, kao svojevrsna sportska razglednica Crne Gore, Igre malih zemalja Evrope su u pet gradova okupile 835 sportista. U pet dana, u verziji mini Olimpijskih igara, mali su pokazali koliko su veliki, slaveći, ujedinjeni u raznolikosti, sport i olimpijski duh.

Kovid pandemija, oglašena u martu 2020, i sa njom povezani karantin, nametnuli su „novu normalnost“. Umjesto na ljeto 2020, Igre u Tokiju održane su godinu kasnije, pred praznim tribinama.

Nova normalnost, a stare sportske navike - crnogorska delegacija, u kojoj su još jednom bili i rukometašice i vaterpolisti, brojala je 34 takmičara. U podmlađenim sastavima, „ajkule“ i „lavice“ su probojima u četvrtfinale kupili iskustvo.

Elegancijom, klasom, istinskom emocijom, odskočila je - i bukvalno i figurativno - Marija Vuković. Princeza crnogorske „kraljice sportova“ je zauzela 9. mjesto uskoku u vis, najbolji individualni učinak od osamostaljenja.

Upravo je Marija Vuković predvodila crnogorski tim na Mediteranskim igrama u alžirskom Oranu na ljeto 2022. godine.

Njeno zlato, te četiri srebrna i dva bronzana odličja, svjedočanstvo su obnavljajuće energije, vitalnosti i svježine crnogorskog sporta i osvjetljava put ka Parizu i Olimpijskim igrama 2024.

Upravo je Marija Vuković u avgustu 2022. podarila crnogorskoj atletici prvu medalju sa evropskih prvenstava. Njen srebrni let na Olimpijskom stadionu u Minhenu, na kome je u aprilu 1991. Dejan Savićević u dresu Crvene zvezde bijegom Bajernovoj odbrani utrčao u fudbalski mit,

svjedočanstvo je obnavljajuće energije, vitalnosti i svježine crnogorskog sporta i osvjetljava put ka Parizu i Olimpijskim igrama 2024.

Petnaest godina po prijemu u MOK, još tinejdžer po stažu, a zreo i odlučan u djelovanju, Crnogorski olimpijski komitet je trajno posvećen misiji širenja i afirmacije olimpijskih vrijednosti i služenja interesima crnogorskog sporta.

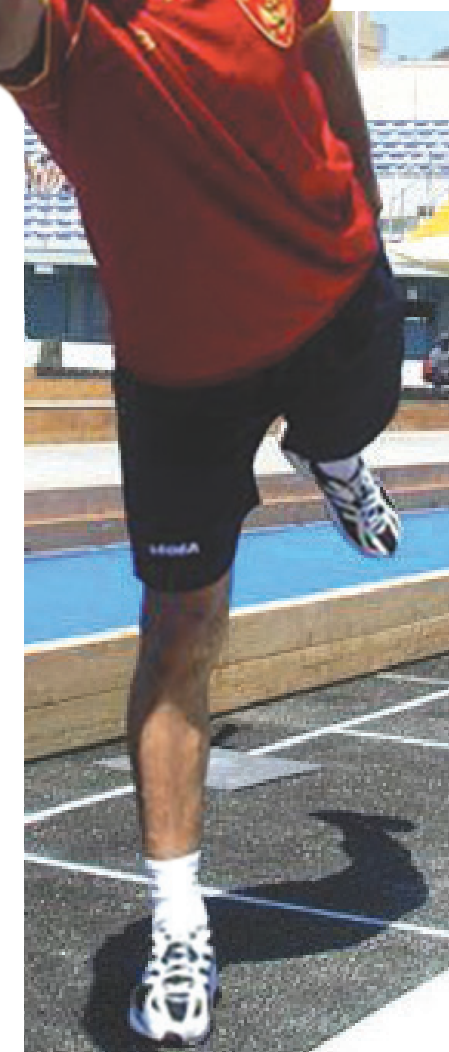
Kao servis sportista, pažljivo osluškuje njihov glas, razumije potrebe i izlazi im

u susret, stremeći ka novim visovima u ritmu olimpijskog gesla „više, brže, jače - zajedno“.

Uz podršku i pod pokroviteljstvom Crnogorskog olimpijskog komiteta, od maja 2007. se razvija Paraolimpijski komitet Crne Gore, nastao na temeljima Saveza za sport i rekreaciju invalida Crne Gore. Naša država je debitovala na Paraolimpijskim igrama u Peking 2008, kada ju je predstavljao plivač Dušan Dragović. Četiri godine kasnije u Londonu je uče-

stvovala atletičarka Marijana Gora-nović, koja se takmičila i u Riju 2016. i Tokiju 2021. Pored nje, i plivač Ilija Tadić je nastupao na Paraolimpijskim igrama u Brazilu i Japanu. Marljiv trud i predano djelovanje tima Paraolimpijskog komiteta Crne Gore ukrašeni su odsjajem bronzane medalje, koju je Filip Radović zaslužio u kategoriji S10. Kvalitet učešća crnogorske delegacije u Tokiju dodatno su osnažili stonoteniseri Filip Radović i Luka Bakić.

ODUSTATI JE BILA ZABRANJENA RIJEČ: Marija Vuković je vjerovala u velike stvari i ostvarila san osvajanjem srebrne evropske medalje

Rekla sam sebi, ovo je tvoje i ovo je trenutak

Put do evropske srebrne medalje počeo je sa olimpijskom normom, plasmanom u finale Olimpijskih igara i osvajanjem četvrtog mjesta na dvoranskom šampionatu svijeta.

- Počelo je u Smederevu, kada sam ispunila normu, zatim Tokio, pa proglašenje za najboljeg sportistu Crne Gore, a sada i evropske srebrne medalje. Taj put je tekao uz podršku Crnogorskog olimpijskog komiteta, Atletskog saveza Crne Gore i cijele države, koja je nakon Olimpijskih igara počela više da prati i podržava atletiku, pa i da voli ono što mi radimo - kazala je Marija.

Pamtiće Marija i Crna Gora 21. avgust, nastup u finalu Evropskog prvenstva kada je sa preskočenih 195 centimetara osvojila srebrnu medalju. U najvećem uspjehu karijere i podvigu crnogorske atletike, medalja u seniorskoj konkurenciji ostaće zapisana na ponos i sreću. U kraljici sportova jedno od najvećih dostignuća!

Naravno da bih voljela da ponovo budem dio našeg olimpijskog tima, a da prethodno dođem i do cilja da preskočim dva metra - poručila je Marija

Važna uloga

Važnu ulogu u Marijinom usponu ima njena trenerica Grkinja Joana Siomu, sa kojom je Crnogorski olimpijski komitet potpisao ugovor o stipendiranju u predstojećem olimpijskom ciklusu, do Pariza 2024. godine.

- Vrlo je važno da na ovaj način damo svoj doprinos u obezbjeđivanju kontinuiteta u trenažnom procesu i ovoj saradnji, koja daje izuzetne rezultate - rekao je Simonović.

- Vjerovala sam i očekivala sam. Rekla sam sebi - ovo je tvoje i ovo je trenutak. Sve kockice su se poklopile. Presrećna sam. Godine uspona i padova, godine sreće i tuge, odlučnosti... Marija nije odustajala - 30-godišnja Cetinjanica je velikom voljom obasjavala put.

- Sve ove godine muke, sve suze koja sam prolila, ružni komentari, mijenjanje gradova, država i trenera - sve je stalo u ovu medalju. Teška je, vjerujte, tonu. Noć u Minhenu će pamtni zauvijek. Naša najbolja sportistkinja je preskočila 195 centimetara, koliko i osvajačica zlatne medalje Jaroslava Mahučih, koja je zbog manjeg broja pokušaja na toj visini bila bolja.

- Drago mi je da su ljudi koji su mi dragi uz mene. Rekla sam trenerici, kada smo sletjeli u Podgoricu, da osjećam adrenalin, baš kao onu noć kada sam osvojila medalju u Minhenu.

U finalu šampionata Evrope bila je smirena. Dodaje da je bila spremna za medalju.

- Možda se nije primjetilo, ali bilo je tako. I tokom nastupa i

nakon završetka finalne serije. Nijesam odustajala i to je bilo najvažnije u kompletnoj priči. Dugo je čekala da zakorači u olimpijsku priču. I dočekala je, sada je cilj plasman u Pariz 2024. godine.

- Naravno da bih voljela da ponovo budem dio našeg olimpijskog tima, a da prethodno dođem i do cilja da preskočim dva metra - poručila je Marija. Od finala Olimpijskih igara je sve drugačije. Marija je u Tokiju skrenula pažnju. Ima stabilne visine i čini se da imamo pravo sa našom atletičarkom da sanjamo olimpijsku medalju. Kada je Marija u pitanju - ništa nije nemoguće. Pa da se ponovo radujemo, Marija dođe kući suzama radosnicama, kao u Minhenu 21. avgusta.

- Iskreno, nakon finala Olimpijskih igara, četvrtog mjesta na dvoranskom šampionatu svijeta, evropska medalja je „slag na tortu” - kazala je Vuković.

Šta dalje? Marija odmara. Puni baterije. U januaru će najljepši osmijeh svijeta u nove borbe. Srećno, Marija.

VUKOVIĆ: COK je bio uvijek uz mene

Marija Vuković je prilikom susreta sa predsjednikom COK-a Dušanom Simonovićem podsjetila da je prije 12 godina, kada je bila juniorska šampionka svijeta, imala prve olimpijske snove. - Crnogorski olimpijski komitet je uvijek bio uz mene. Nedavno sam gledala snimak iz 2010. godine, predsjednik Simonović je kazao da vjeruje i očekuje moje učešće na Igrama, sada već davne, 2012. godine. Dočekali smo to, drago mi je što sam prošle godine zvanično postala dio naše olimpijske porodice. Uvijek smo imali lijep odnos, nadam se da ćemo se lijepo družiti i ubuduće, podržavati i radovati uspjesima, ne samo mojim, već i svih naših sportista - kazala je Marija. Simonović je kazao da COK ima sjajan

odnos sa Marijom dugi niz godina, kao i sa ASCG.

- I to ćemo nastaviti i ubuduće. Uvijek kada Marija dođe donese nam radost i osmijeh, sada nam je, uz to, donijela i srebrnu medalju. Nadam se da ćemo

se družiti još dugo, siguran sam da je pred Marijom, koja je u punoj sportskoj zrelosti, još mnogo velikih takmičenja i rezultata. Na tom njenom putu ćemo, nadam se, biti od koristi - kazao je Simonović.

Na prvim Mediteranskim igrama na kojima je učestvovala - 2009. godine u Peskari - Crna Gora je imala 107 sportistkinja i sportista. Naš tim je osvojio sedam medalja...

U četvrtom mediteranskom nastupu, minulog ljeta u alžirskom Oranu, u ekspediciji je bilo 32 učesnika, a učinak isti - sedam odličja, čime je izjednačen najbolji nastup na takmičenju koje okuplja zemlje koje spaja najljepše more na svijetu.

Fantastične rezultate imala je crnogorska delegacija, a i oni koji su se vratili bez medalje, bili su potpuno konkurentni i blizu postolja.

Naša himna slušala se na mediteranskom stadionu zahvaljujući Mariji Vuković, koja je osvojila zlato, skokom od 192 centimetra. To kao da je bila najava njenog najvećeg uspjeha u karijeri, najvećeg u istoriji crnogorske atletike i jednog od najvećih u istoriji crnogorskog sporta - evropskog srebra u skoku u vis, na šampionatu u Minhenu.

Bila je to četvrta zlatna mediteranska medalja za Crnu Goru, prva od 2013. kada je najbolji u džudou bio Srđan Mrvaljević u kategoriji do 81 kilograma.

Prije Srđana i Marije, zlatni „mediteranci” iz Peskare bili su boćar Miroslav Petković i bokser Boško Drašković.

Iste večeri kada je Marija bila zlatna - Danijel Furtula je osvojio bronzau u bacanju diska. Tako je ponovio uspjeh iz Mersina 2013. Time je Furtula izjednačio učinak Miroslava Petkovića i naše ženske rukometne selekcije, koji, takođe, imaju dvije mediteranske medalje. Hit Orana bila je naša bokserska selekcija - imali smo tri predstavnika i tri odličja, dva srebrna i jedno bronzano.

Sjajan utisak ostavila je supertalentovana Bojana Gojković, u svojim prvim seniorskim borbama. Ostvarila je dvije pobjede, došla do finala, gdje ju je zaustavila svjet-

22

medalje ukupno ima Crna Gora na Mediteranskim igrama - četiri zlatne, osam srebrnih i deset bronzanih

ska šampionka, Turkinja Hatidže Akbaš, u borbi u kojoj Bojana nije bila inferiorna i u kojoj su presudile

nijanse, kao i iskustvo.

Odličnu prezentaciju imali su Stefan Savković i Petar Marčić. Savković je, poput Gojkovićeve, ostvario dvije pobjede, a u finalu nije mogao da nastupi zbog rasjekotine na glavi i povrede arkade, sa kojima se borio i u polufinalu.

Marčić je u polufinalu zaustavljen od domaćeg borca, učesnika Olimpijskih igara Mohameda Humrija.

U borilačkim sportovima, Crna Gora je uvijek bila uspješna na Mediteranskim igrama, a niz je, uz boksere, nastavila mlada Milena Jovanović, srebrna u karateu.

Jovanovićeva je na startu porazila Egipćanku Menu Okilu 3:2, a potom u četvrtfinalu aktuelnu svjetsku šampionku, Španjolku Mariju Tores, čak 5:0, da bi u polufinalu sudijskim preglasavanjem savladala i Žemi Šehin iz Tunisa. Karatistkinja podgoričkog Omladinca u finalu kategorije preko 68 kilograma poražena je 2:1 od Grkinje Kirjake Kidonaki, koja je poen za pobjedu osvojila u posljednjim sekundama.

Karatista Nikola Malović je na turniru u

Oranu ostvario pobjedu i poraz, a nije uspio da dođe do repesaža i šanse da uzme bronzau.

U Oranu, iako je ostao bez medalje, sjajan nastup je imao i tekvondista Zinedin Bećović, koji je u drugom kolu, u jednom od najboljih mečeva na cijelom turniru, izgubio u produžetku od Turčina Hakana Rečbera - 35:34.

Rečber je u posljednje dvije godine izgubio je samo dva meča, i to od finalista Olimpijskih igara Ulugbeka Rašitova i Bredlija Sindena.

Bećović je blistao u osmini finala, savladao Novaka Stanića iz Srbije 42:18, ali mu žrijeb

nije bio naklonjen, jer se borio sa čovjekom koji je nakon pauze zbog korone upisao 26 pobjeda i dva poraza.

Iako je bio potpuni autsajder, takmičar Bese iz Tuzi je umalo savladao dvostrukog uzastopnog prvaka Evrope, broznanog iz Tokija i čovjeka koji je bio bez poraza od Olimpijskih igara.

Sedmu medalju u Oranu osvojila je jedina naša selekcija na Igrama - juniorska vaterpolo reprezentacija, koja je jedina dva poraza doživjela od Srbije.

I u grupnoj fazi i u finalu su odigrane uzbuđljive utakmice, koje su završene identičnim rezultatom - 9:8 za rivala.

Uzbudljiv period Crne Gore i kraljice igara

Kako su košarkaške selekcije probudile naše emocije

Protekli period obilježili su sjajni uspjesi košarkaških reprezentativnih selekcija, što je još jedna potvrda koliko „kraljica igara” ima perspektivu u Crnoj Gori.

Muška seniorska reprezentacija dogurala je do osmine finala Evropskog prvenstva u Njemačkoj, Češkoj, Italiji i Gruziji. Izabranici Boška Radovića na kraju su zauzeli 13. poziciju od 24 tima, što je sjajan uspjeh ako se zna da su „crveni” na mala vrata stigli do završnice Eurobasketa, gdje su zauzeli mjesto suspendovane Rusije.

Uoči početka prvenstva, FIBA je po kvalitetu i očekivanjima rangirala Crnu Goru kao 17. selekciju Eurobasketa, što znači da su Bojan Dubljević i drugovi i tu prevazišli sva očekivanja.

Ipak, krajnja pozicija i „suve” brojke ne odslikavaju dovoljno emociju koju su naši košarkaši probudili kod navijača, prije svega na mečevima sa Turskom i Gruzijom u grupi, kao i Njemačkom u osmini finala.

Lišeni usluga nekih od nosilaca igre, poput NBA centra olstar kalibra Nikole Vučevića, kao i evroligaškog plejmejкера Nikole Ivanovića, crnogorski košarkaši su bili na korak od velike pobjede protiv Turske na otvaranju, na kraju su spletom nesrećnih okolnosti, kojima su „potpomogle” i sudije, izgubili

meč na način kakav se gubi jednom u 20 utakmica.

To ih, međutim, nije pokolebalo, pa su nakon sigurnih trijumfa protiv Belgije i Turske, te očekivanog poraza od budućeg evropskog šampiona Španije, uspjeli u Tbilisiju da se izbore sa osam hiljada frenetičnih navijača, sa katastrofalnim suđenjem ali i sa kvalitetnom Gruzijom da bi preko jednog od domaćina Eurobasketa izborili vizu za osminu finala.

Duel sa Njemačkom u berlinskoj „Mercedes-Benz areni”, u fenomenalnoj atmosferi pred 13 hiljada navijača, stigao je kao bonus i kao nagrada, ali su naši momci u tu imali šta da pokažu. Nadoknadili su u drugom poluvremenu veliki zaostatak iz prvog dijela i umalo šokirali vrlo jaku domaću selekciju, koja je potvrdila kvalitet i time što je na kraju zauzela 3. poziciju. Krajnjih 85:79 u korist Njemačka - za aplauze našoj reprezentaciji i crnogorsko košarkaško ljetu koje će se pamтити, a koje, nakon neuspješnih kvalifikacija, nije trebalo ni da se dogodi. Radovićevi izabranici, paralelno, guraju sjajno i u kvalifikacijama za Mundobasket - dobre su šanse da ćemo Crnu Goru gledati i na najvećoj svjetskoj smotri reprezentacija.

Nešto ranije, krajem jula, ljetu za pamćenje imala je i juniorska

(U20) reprezentacija, koja je na Evropskom prvenstvu održanom u Podgorici zauzela treće mjesto i osvojila prvu, istorijsku medalju u toj konkurenciji.

Malo je nedostajalo da se momci koje je sa klupe predvodio Dušan Dubljević bore i za zlatnu medalju, ali su u polufinalu u neizvjesnoj završnici poklekli protiv Litvanije.

Meč za 3. mjesto protiv Izraela i pobjeda 86:77 pokazala je, međutim, kakav karakter imaju naši mladi košarkaši i kakav se potencijal „krije” u rukama Fedora Žugića, Đorđija Jovanovića, Luke Bogavca, Zorana Vučeljića, Filipa Anđušića, Danila Ivanovića i ostalih... Zapravo, više se i ne krije - o njemu se priča.

Sjajno crnogorsko košarkaško

ljetu upotpunile su i mlade košarkašice, koje su u Sjevernoj Makedoniji osvojile Evropsko prvenstvo B divizije.

Tim koji je sa klupe predvodio Vladan Radović dominirao je od početka do kraja šampionata, a rezultat finalne utakmice protiv Turske i trijumf od 32 koša razlike (98:56) pokazao je svu moć pod koševima i igračku inteligenciju Jovane Savković, Marije Leković, Zorane Radonjić, Maje Bigović...

One su u grupnoj fazi savladale Rumuniju, Kosovo Sjevernu Makedoniju i Hrvatsku, potom i u četvrtfinalu Norvešku, dok im je polufinalni trijumf nad Izraelom donio plasman u A diviziju. Tu se nisu zaustavile, već su se i u finalu poigrale sa vršnjakinjama iz Turske.

VELIKI TALENAT: Marija Leković

Od djevojčice u kartingu do košarkaškog čuda

Leto 2022. godine obilježila je i naša mlada ženska košarkaška reprezentacija, koja je na veličanstven način osvojila Evropsko prvenstvo B divizije i plasirala se u elitni rang.

U timu punom talenta, koji je sa klupe vodio Vladan Radović, možda je i neopravdano isticati bilo koju igračicu, ali, ipak, da bude Marija Leković postoji i „zvaničan“ razlog. Marija je proglašena za najbolju igračicu šampionata, a njen potencijal bio je prepoznat i prije turnira u Skoplju.

Riječ je o igračici koju je FIBA, još prošle godine, proglasila jednom od najtalentovanijih košarkašica Evrope, dodijelila joj epitet „evropski vunderkind“. Sa nepunih 17 godina je debitovala i za našu najjaču selekciju, bila je među 12 igračica u reprezentaciji na šampionatu Evrope, dok je u dresu Budućnost Bemaxa jedna od liderki ekipe...

Njena košarkaška priča počela je slučajno, a njen sportski duh je uvijek bio poseban.

Marija je, naime, takmičarski karakter sticala kao djevojčica vozeći karting.

„Sa sedam godina počela sam da vozim karting, koji je tata kupio bratu. Uz njega sam probala da vozim. Svidjelo mi se i svakog dana sam imala sve veću želju da vozim i da se trkam. Tako je sve krenulo“, priča Marija.

A završilo se tako što je uoči jedne trke u rodnom Baru imala udes.

„Dan prije jedne trke u Baru na

Nesvakidašnjim talentom je izborila mjesto i u našoj seniorskoj selekciji, još dok je selektor bio Roberto Injiges, kod Jelene Škerović je dobila ozbiljniju minutažu, ali je najljepše trenutke doživjela sa svojom generacijom u mladoj reprezentaciji, koju je vodila do velikog uspjeha, dominantnog plasmana u elitni rang evropske košarke

treningu sam zakačila gumu, koja je označavala kraj staze i prevrнула se. Povrijedila sam rame, ali sam ipak sutra vozila i bila druga. Još neko vrijeme sam ostala posvećena trkama, ali sam uz dogovor sa roditeljima odlučila da prestanem. Danas volim da dođem na stazu da vozim malo ali samo rekreativno, da se na kratko podsjetim osjećaja koji je karting u meni izazivao“, kaže Marija. I dok je bila na stazama uporedo je trenirala košarku, i to, ponovo, prateći brata Đorđa. „Sa njim sam iz znatiželje ponekad išla na treninge. Malo po malo razvila se ljubav prema košarci“, priča Marija, čiji je

talenat bio očigledan.

Kao članica barskog Antivarija bila je šampionka Crne Gore u konkurenciji mlađih pionirki, pionirki, kao i vicešampionka u sezoni za uzrast kadetkinja. Krenula je dalje, došla u Budućnost Bemax i bilo je jasno da je košarka njena budućnost. „Kao dijete sam, posebno kroz karting, stekla naviku da brzo donosim odluke, to mi je dosta pomoglo kada sam odlučila da se bavim košarkom. Lopta je postala neizostavni dio mog života i teško je opisati dan bez treninga. Košarka je sastavni dio mog života“, ističe Marija. Nesvakidašnjim talentom je izborila mjesto i u našoj seniorskoj selekciji, još dok je selektor bio Roberto Injiges, kod Jelene Škerović je dobila ozbiljniju minutažu, ali je najljepše trenutke doživjela sa

svojom generacijom u mladoj reprezentaciji, koju je vodila do velikog uspjeha, dominantnog plasmana u elitni rang evropske košarke.

Marija je na sedam utakmica šampionata u Skoplju imala prosječno 14,5 poena, 4,4 asistencije, 3,6 skokova i 2,3 ukradene lopte.

„Taj uspjeh ću pamtit i do kraja života, a to je i meni i svima nama podstrek da radimo još više. Od starta smo vjerovale, imale smo jasan cilj. Jako smo trenirale, borile smo se... Sve smo dale maksimum, to je razlog zbog čega smo tu gdje smo. Naš rezultat je velika stvar i za budućnost crnogorske ženske košarke. Nadam se da će naši rezultati doprinijeti da još djevojčica počne da se bavi ovim divnim sportom“, zaključila je Marija Leković.

Obilježen jubilej, 10 godina od osvajanja srebrnog olimpijskog odličja

„Lavice“ za ponos

Rukometni savez Crne Gore organizovao je svečanost na kojoj je obilježen jubilej i uručene plakete igračicama i članovima stručnog štaba reprezentacije koja je osvojila srebrnu medalju na Olimpijskim igrama u Londonu 2012. godine.

I deceniju kasnije, to je jedina olimpijska medalja za našu državu nakon obnove nezavisnosti, zbog čega London ima posebno mjesto u istoriji crnogorskog sporta. Plakete igračicama i članovima stručnog štaba uručio je predsjednik Saveza Petar Kapisoda, a svečanosti su prisustvovali ministar sporta i mladih, Vasilije Lalošević, i predsjednik Crnogorskog olimpijskog komiteta, Dušan Simonović.

- Srebro iz Londona predstavlja dosanjani san svih igračica koje su danas ovdje i uspjeh koji je obilježio njihove karijere. Medalja i odnos koji ste pokazale prema dresu sa državnim grbom putokaz je svim budućim generacijama koje će predstav-

ljati našu državu na najvećim takmičenjima. Taj sportski uspjeh ima dodatnu težinu, s obzirom na način i emociju sa kojom ste, drage 'lavice', iz utakmice u utakmicu potvrđivale da se i iz male države možete nositi sa velikanima svjetskog rukometa. I dan danas, se priča o sportskom čudu koje je došlo iz jedne male Crne Gore. Prošla je decenija, ali sjećanje na nezaboravne londonske dane i danas budi najljepša osjećanja kod svih kojima su rukomet i Crna Gora u srcu - rekao je predsjednik RSCG Petar Kapisoda.

Plakete su uručene Marini Rajčić, Radmili Petrović, Jovanki Radičević, Mariji Jovanović, Anđeli Bulatović, Sonji Barjaktarović, Maji Savić, Bojani Popović, Katarini Bulatović i Majdi Mehmedović, a članice „lavica“ u Londonu bile su i Milena Raičević, Suzana Lazović, Ana Đokić, Ana Radović i Jasna Tošković, koje će naknadno dobiti priznanja.

Kao članovima stručnog štaba,

SIMONOVIĆ: Vašu medalju niko nema

Dušan Simonović, predsjednik Crnogorskog olimpijskog komiteta, je kazao da na temu London satima bi mogao da priča.

- Ovo je najveći uspjeh od obnove nezavisnosti do danas. Vremenom doće i nove olimpijske medalje, ali će srebro iz Londona biti najvažnije odličje, jer je prvo. Može to da ne liči svakome na takav rezultat, a vidim da su izjednačena primanja olimpijske medalje sa nekim drugim medaljama. A vi imate i te druge medalje, ali vašu nema niko. Zato ćemo se potruditi da to ispravimo, jer se sa Olimpijskim igrama ne može izmjeriti ni svjetsko, a ni evropsko prvenstvo. Pokušavao sam ranije ovo da ispravim, ali računajući na, zaista, sjajnu relaciju sa ministrom Laloševićem, vjerujem da to možemo učiniti - istakao je predsjednik COK-a.

plakete su uručene tadašnjem tim menadžeru Emiru Bešliji i direktorici Snežani Damjanac, dok su selektor Dragan Adžić, pomoćnici Vlatko Đonović i Milanka Čelebić, te fizioterapeuti Alen Pepić i Srđan Kojić zbog obaveza bili spriječeni da prisustvuju svečanosti. Plaketa se dodjeljuje i Predragu Boškoviću, koji je 2012. godine

bio predsjednik RSCG.

- Hvala Rukometnom savezu na priznanju i na bezrezervnoj podršci. Ponovo smo oživjeli najljepše i najveće sportske emocije. Čast je bila biti kapiten generacije koja je parafirala recept za uspjeh i na najbolji način ispisala crnogorsku sportsku istoriju - kazala je kapitenka iz Londona Maja Savić.

U Budvi održan drugi godišnji sastanak neformalne grupe nacionalnih komiteta Centralne i Jugoistočne Evrope

Sadržaj bogat temama

Crnogorski olimpijski komitet bio je domaćin drugog ovogodišnjeg sastanka neformalne grupe nacionalnih olimpijskih komiteta Centralne i Jugoistočne Evrope.

Sastanku su prisustvovali predsjednik Evropskih olimpijskih komiteta Spiros

Kapralos i generalni sekretar EOK-a, Rafaele Panjoci.

Pored predstavnika EOK-a, sastanku su prisustvovali i predsjednici, potpredsjednici i generalni sekretari nacionalnih olimpijskih komiteta Austrije, Albanije, Bugarske, Bosne i Hercegovine, Hrvatske, Grčke, Mađarske, Kosova,

Moldavije, Poljske, Rumunije, Sjeverne Makedonije, Srbije, Slovačke, Slovenije i Turske.

Tokom drugog ovogodišnjeg susreta bilo je riječi o nedavno završenim takmičenjima, takmičenjima koja će se održati u narednom periodu, seminaru u Grčkoj, Generalnoj skupštini ANOK-a, kao i kan-

didaturama članica grupe za međunarodna multisportska takmičenja.

Na kraju drugog dana boravka u Crnoj Gori, predstavnici EOK-a i nacionalnih olimpijskih komiteta prisustvovali su večeri koju je organizovao predsjednik Opštine Budva Milo Božović.

Rukometašice Crne Gore 5. novembra u Podgorici sa Španijom odigraće premijerni meč Evropskog prvenstva - dva dana kasnije slijedi duel sa Njemačkom, a 9. novembra „lavice“ će u posljednjem kolu grupe D igrati protiv Poljske.

Pripreme za predstojeći spektakl u glavnom gradu užurbano teku, polako se približava veliki događaj, a Rukometni savez Crne Gore želi da odgovori svakom predstojećem i mogućem izazovu. Posao je obiman, još uvijek traje, ali nema sumnje da će do zakazanog starta sve biti onako kako se priželjkuje. Savez ima iskustva oko organizacije velikih takmičenja, tim je napravljen i uhodan, a o glavnoj temi i spektaklu u najavi razgovarali smo sa Petrom Kapisodom predsjednikom RSCG.

Šta je bio najveći izazov u tehničkoj pripremi oko EP?

- Najveći izazov predstavlja nedostatak sredstava za realizaciju onoga što su standardi za organizaciju takmičenja ovog formata, a na koje smo se obavezali ugovorom o prihvatanju domaćinstva koji smo potpisali sa EHF-om. U tehničkom smislu, najveći izazov svakako je adaptacija Sportskog centra „Morača“, jer dvorana trenutno ne ispunjava neke od osnovnih standarda, kao što je površina terena.

Dokle se stiglo sa pripremama i dali je dovoljan broj ljudi uključen u priču?

- Pripreme idu dobrom dinamikom, a istu usklađujemo sa instrukcijama koje u svakodnevnoj komunikaciji dobijamo od EHF-a. Imamo dovoljan broj dobro obučanih ljudi, koji su iskusni u realizaciji organizacionih aktivnosti, s obzirom na činjenicu da smo u proteklom periodu imali dva prvenstva Evrope za mlađe kategorije, kao i dva olimpijska kvalifikaciona turnira, koja su bila vrlo zahtjeva zbog pan-

Sa Petrom Kapisodom, predsjednikom RSCG, razgovarali smo o pripremama za Evropsko prvenstvo za dame u Podgorici (domaćini grupe D), o detaljima koji ohrabruju, ali i o problemima koji se rješavaju u hodu

Ovo je najveći izazov, standardi su na najvišem mogućem nivou

- Dobili smo komplimente od predstavnika EHF-a za kooperativnost, profesionalnost, dostupnost i činjenicu da u kontinuitetu ispunjavamo zadatke, vrlo dobrom dinamikom

demije korona virusa koja je u tom periodu bila na vrhuncu. Za organizaciju navedenih takmičenja, dobili smo najviše ocjene i priznanja od strane EHF-a i IHF-a, a sve to je dobra uvertira za najveći izazov i ispit koji nas očekuje u novembru. Koliko su vam pomogli u organizacionom dijelu domaćinstva raznih takmičenja u obje konkurencije?

- Već sam naveo da organizacija takmičenja pod okriljem EHF-a i IHF-a predstavlja po-

seban izazov. Više puta smo se dokazali, kao mali Savez, sa ograničenim resursima, potvrdili smo da smo u stanju da odgovorimo visokim standardima svih aspekata koji se tiču organizacije pomenutih takmičenja. To iskustvo je veoma dragocjeno, ali jasno je da je ovo najveći izazov i da su standardi sada na najvišem mogućem nivou.

Šta je EHF konstatovao nakon posljednje posjete?

- Dobili smo komplimente od predstavnika EHF-a za kooperativnost, profesionalnost, dostupnost i činjenicu da u kontinuitetu ispunjavamo zadatke, vrlo dobrom dinamikom. Posljednja inspekcija bila je u septembru, a zaključak, kao i prilikom svih prethodnih, je da sve aktivnosti idu onako kako je planirano, te da se sitni problemi koji imamo, rješava-

ju u hodu.

Hoće li „Morača“ imati dovoljno kapaciteta da primi sve ljubitelje rukometa?

- Ulaznice su vrlo skupe za naše standarde, ali važno je naglasiti da je cijenu odredio EHF, u komunikaciji sa sva tri domaćina. Stoga, ne možemo da budemo sigurni da će dvorana biti puna. Svakako da je naša želja da reprezentacija ima najveću moguću podršku, jer je poznato koliko je doprinos navijača u svim uspjesima reprezentativnih selekcija nakon obnove nezavisnosti. Zato vjerujem, da će, ipak, uvažiti prethodno navedene razloge visoke cijene ulaznica i obezbijediti kartu na vrijeme, iako ponavljam, svjesni smo, da naš životni standard nije na visokom nivou da bi bili sigurni da će navijači u velikom broju kupiti ulaznice. Da li ima najava oko dolazaka

- Imamo dovoljan broj dobro obučanih ljudi, koji su iskusni u realizaciji organizacionih aktivnosti, s obzirom na činjenicu da smo u proteklom periodu imali dva prvenstva Evrope za mlađe kategorije, kao i dva olimpijska kvalifikaciona turnira

UČESNICI PO GRUPAMA

GRUPA A (LJUBLJANA): Norveška, Mađarska, Hrvatska, Švajcarska

GRUPA B (CELJE): Danska, Švedska, Slovenija, Srbija

GRUPA C (SKOPLJE): Francuska, Holandija, S. Makedonija, Rumunija

GRUPA D (PODGORICA): Crna Gora, Španija, Njemačka, Poljska

- Ulaznice su vrlo skupe za naše standarde, ali važno je naglasiti da je cijenu odredio EHF, u komunikaciji sa sva tri domaćina. Stoga, ne možemo da budemo sigurni da će dvorana biti puna. Svakako da je naša želja da reprezentacija ima najveću moguću podršku, jer je poznato koliko je doprinos navijača u svim uspjesima reprezentativnih selekcija nakon obnove nezavisnosti

navijača?

- Navijača je bilo i na prethodna dva prvenstva Evrope za mlađe selekcije koja smo organizovali ove i prošle godine. Siguran sam da će i ovog puta biti navijača koji dolaze iz zemalja koje su rivali u grupi. Protivnici su atraktivni, naročito Španija koja u svim sportovima i na svim velikim takmičenjima, ima veliku podršku navijača. Ono što je nama svakako najvažnije je da naši navijači budu većina na tribinama „Morače“, jer će njihova podrška biti vjetar u le-

đa „lavicama“ da se predstave u najboljem svjetlu.

Na nedavnom okupljanju nacionalnog tima vidio se optimizam i želja da što prije sve počne. Kako gledate na ovaj takmičarski dio i šta je uspjeh, a šta neuspjeh?

- Fokusirani smo samo na to da reprezentacija pruži dobra izdanja u preliminarnoj fazi i osvoji što veći broj bodova, pred glavnu rundu u kojoj bi igrali u grupi u Skoplju. Moramo da idemo korak po korak, jer Španija, Poljska i Njemačka

- U tehničkom smislu najveći izazov svakako je adaptacija Sportskog centra „Morača“, jer dvorana trenutno ne ispunjava neke od osnovnih standarda, kao što je površina terena

budžeta dobiti dodatna sredstva, te da će dio istih biti transferisan ka Rukometnom savezu Crne Gore kao podrška za pokrivanje dijela troškova koje imamo za Evropsko prvenstvo. Jasno je da je neophodna velika podrška države, jer je Crna Gora po prvi put domaćin prvenstva Evrope u nekom olimpijskom, kolektivnom sportu. Ugostićemo elitu evropskog rukometa, pa vjerujem da će i država prepoznati značaj ovog događaja, koji ima višestruki značaj za Crnu Goru na međunarodnom planu - kazao je Kapisoda.

OLIMPIJSKI HEROJ: Jasna Šekarić

Na vatrenoj liniji

Sve je slučajnost, smatra Jasna Šekarić. Ili nije?

Kraj 70-ih, čas opštenarodne odbrane u odjeljenju gimnazije u Osijeku.

Nastavnik uzima dnevnik i umjesto od početka – što bi bilo logično – lista ga otpozadi tražeći one sa peticom. Čita Jasno ime: bira je u ekipu koja će predstavljati školu u gađanju vazdušnom puškom.

Što da ne, pomislila je, iako je u to vrijeme trenirala rukomet.

„Slučajnost je odlučila umjesto mene“, kaže najbolji strijelac 20. vijeka.

Što bi bilo da je nastavnik započeo listanje dnevnika od slova „a“?

LJUBAV SE USAĐUJE

Jasna Šekarić je rođena krajem 1965. u Beogradu, u porodici vojnog lica. Što je, znalo se u to vrijeme, značilo i česte promjene mjesta boravka. Poslije nekoliko godina provedenih u Makedoniji, porodica se 1970. preselila u Osijek, tihi slavonski grad. U srednjoj školi, u njen život je na velika vrata ušao sport.

Neko vrijeme je paralelno trenirala rukomet i streljaštvo. Kako je iz vikenda u vikend postizala sve bolje rezultate u pucanju vazdušnom puškom, iako praktično bez treninga, odabrala je stranu. Upisala je streljačku školu, kod trenera Vladimira Badera.

Talenat je imala, usađena joj je ljubav.

„Treninzi su nam bili tako interesantni da sam jedva čekala da dođem. Dešavalo se čak nekoliko puta da izmislim razlog da odem iz škole samo da bih bila na treningu, jer je trener znao da nam organizuje međusobna takmičenja i kobajagi podijeli nagrade.“ Nagrade, one prave, pratiće je do kraja karijere.

Krajem 1981. prvi put je pobijedila na nekom značajnijem nadmetanju: regionalnom prvenstvu Slavonije i Baranje.

Uspjesi su joj uskoro postali svakodnevica. „Ništa od toga me nije dovoljno zadovoljilo da ne bih išla dalje.“

I opet se u njene životne puteve uplela slučajnost. Osijek je 1985. bio domaćin evropskog juniorskog takmičenja. Kako u gradu nije bilo reprezentativaca u disciplini vazdušni i malokalibarski pištolj, zvaničnici Saveza su insistirali da se ona oproba.

Nerado je pristala. A opet, osvojila je jedinu medalju za Jugoslaviju.

I trajno se prebacila sa puške na pištolj.

NAJBOLJA NA SVIJETU

Po sopstvenim riječima, nije se ubijala od treninga: tri puta sedmično, a tek uoči takmičenja svakodnevno.

Priključena je seniorskoj reprezentaciji SFR Jugoslavije 1986. i odmah je „ubola sridu“: na Evropskom prvenstvu u finskom Espou upucala je zlato u disciplini 10 metara vazdušnim pištoljem. Istoj u kojoj će godinu kasnije postati šampionka svijeta.

Čekao je debitantski nastup na Olimpijskim igrama, čiji je domaćin 1988. bio južnokorejski Seul.

„U tom periodu sam, to mogu hrabro da kažem, zaista bila takmičarski jaka, stvarno najbolja na svetu, toliko sigurna u sebe da sam znala da ću osvojiti zlatnu medalju.“

Mada je na takmičenju održanom 21. septembra glavna konkurentkinja Nino Salukvadze (SSSR) u kvalifikacijama oborila svjetski rekord (390), to Jasnu nije omelo na putu do najsjačajnijeg odličja: u finalu je rivalu nadmašila za 2,6 bodova, i sa novom planetarnom granicom od 489,5 bodova, popela se na tron.

Dva dana ranije, bila je bronzana na 25 metara malokalibarskim pištoljem.

Po povratku u Osijek dočekana je kao heroína. Prijem je zbio.

„Imala sam veću tremu na bini kad je trebalo sugrađanima nešto da kažem nego na takmičenju.“

SUZE ZBOG SREBRA

Tokom 1990. prešla je u Beograd, i pridružila se Crvenoj zvezdi, ne sluteći da će se u Jugoslaviji uskoro zapucati – bojevom municijom. Promijenila je klub, ne i pobjedničke navike: najprije je u Moskvi 1990. postala svjetska šampionka, da bi dvije naredne godine u Mančesteru i Budimpešti uzimala evropski naslov.

SFR Jugoslavija se raspala u krvi. Gotovo do samog početka Igara u Barseloni, organizovanih od 25. jula do 9. avgusta 1992, nije se znalo da li će sportistima iz SR Ju-

goslavije biti dozvoljeno da učestvuju. Na kraju je podignuta rampa za takmičare u individualnim disciplinama, ali bez korišćenja zastave, i pod etiketom „nezavisni olimpijski učesnici“.

Sve to je moralo da ostavi trag na Jasni.

Nakon što je 27. jula u malokalibarskom pištolju zauzela šesto mjesto, četiri dana kasnije u njenoj disciplini, 10 metara vazdušnim pištoljem, bila je učesnica drame.

Kvalifikacije je završila kao najbolja, sa

dva boda više od drugoplasirane Marije Logvinenko. Ruskinja je uzvratila udarac u finalu, koje su takmičarke završile bodovno izjednačene (486,4). Ipak, zbog boljeg učinka u završnici, zlato je uzela Logvinenko. Uz srebro, Jasni su pripale – suze.

„Bila sam razočarana što dva puta zaredom nisam uspjela da osvojim zlato. Ipak su OI svake četvrte godine, tako da ta propuštena prilika ne može da ne pobudi tugu u meni.“

A u posljednjoj deceniji 20. vijeka na prostoru SR Jugoslavije je razloga za tugu bilo isuviše. Na sivilo se nadovezao i lom kosti ruke, koji je usporio u pripremama za Igre u Atlanti 1996.

Kao evropska šampionka, na „Koka-kola Igrama“ u pucanju vazdušnim pištoljem dobacila je do četvrtog mjesta. Razočaravajućeg po njenim standardima.

„Isto kao i da si dvadeseti. Kad nema medalje, niko se ne sjeća plasmana.“

BARJAKTARKA

Poslije Atlante, postala je majka; zbog trudnoće, pauzirala je godinu. NATO bombardovanje SR Jugoslavije tokom prve polovine 1999, dovelo je do novih prekida treninga.

Njena volja je bila čelična. U Sidneju 2000. je ponovila rezultat iz Barselone, osvojivši srebro.

„Koliko sam 1992. godine plakala zbog srebra, toliko sam sada srećna zbog takve medalje. Možda i zato što mi je dala podstrek da se i dalje bavim streljaštvom“, kazala je. Ne pomišljajući na kraj ni kad je Međunarodna streljačka federacija proglasila za najboljeg strijelca 20. vijeka.

Dok je 1988. na Igrama nastupala za SFRJ, 1992. bez obilježja, 1996. i 2000. za SRJ, 2004, sada već sa 39 godina, u Atini je nosila znamenja Državne zajednice Srbije i Crne Gore. I svojoj kolekciji priključila još jedno srebro, upucano vazdušnim pištoljem. Mislite da je to savršen scenario za završetak karijere? Ne i ona.

Osmog avgusta 2008. na stadionu Ptičje gnjezdo u Pekingu, uvela je sportski tim Srbije, noseći nacionalnu zastavu.

Malo će nedostajati da se ta zastava zavijori i na pobjedničkom postolju. I dok u gađanju malokalibarskim pištoljem nije ni stigla do finala, vazdušni pištolj je doveo do šestog mjesta.

„Izgleda mi sada da sam sama sebi namet-

nula preveliku tenziju. Verovatno sam izgorela zbog te želje.“

SVE JE U RAVNOTEŽI

Želja je nosila i do Igara u Londonu 2012, njenih sedmih. Što je medalja za sebe. Za upornost, nepokolebljivost, trajanje.

Bila je daleko od one takmičarske medalje, zauzevši 18. mjesto.

I dalje je trenirala, pojavljivala se na velikim takmičenjima...

Htjela je da nastupa i na Igrama u Rijju 2016, za koje je izborila vizu, no...

„Uvažavajući sve zasluge Jasne Šekarić za olimpijski pokret i streljački sport u Srbiji, Upravni odbor se rukovodio kriterijumima da najspremniji sportisti idu na Olimpijske igre... kada je donio odluku da Srbiju u Rijju predstavlja Zorana Arunović“, glasilu je saopštenje UO Olimpijskog saveza Srbije uoči prvih Igara na Zelenom kontinentu.

Time je i stavljena tačka na karijeru Jasne Šekarić...

No, nije mogla, i ne može bez streljaštva. Svoje raskošno iskustvo prenosi na mlađe generacije kao trener.

A na pitanje u čemu je bila tajna njenog

MEDALJE JASNE ŠEKARIĆ

	Olimpijske igre	Svjetsko prvenstvo	Evropsko prvenstvo
Zlato	1	4	5
Srebro	3	1	3
Bronza	1	-	3

trajanja, u jednom skorašnjem intervjuu je kazala:

„Nije bilo tajni. Govorila sam sebi ovo je samo još jedno takmičenje. Uradila si ovo stotinu, hiljadu puta na takmičenju i treningu, pa možeš i sada. Naravno to je nekada mnogo lakše reći nego provesti u djelo kada stanete na vatrenu liniju. Najčešće sam uspijevala da nađem ravnotežu. Nemoguće je da ne razmišljate o tome, da se ne opteretite svim i svačim. Suština je da tremu pretvorite u pozitivnu, a ne onu koja će vas blokirati.“

Pariz preuređuje Jelisejska polja uoči Olimpijskih igara

Novo ruho slavne pariske avenije

Vlasti u Parizu odlučile su da preurede slavna Jelisejska polja uoči Olimpijskih igara 2024. To će uraditi sadnjom drveća i povećanjem pješačkih površina, čime će jedan od simbola Grada svjetlosti podsjetiti na veliki park, a ne samo na veliku i prometnu ulicu. Francuzi je često nazivaju „najljepšom avenijom na svijetu“, ali se razni aktivisti žale da su je promet i luksuzna maloprodaja pretvorili u bučno i elitističko područje koje su „obični“ Parizani odavno počeli da izbjegavaju.

Kako se bliži jedan od najvećih sportskih događaja, Pariz će pokušati da promijeni tu sliku - nabolje.

„Moramo ponovo da očaramo najpoznatiju prijestoničku aveniju, koja je u proteklih 30 godina izgubila dosta svoga sjaja“, kazala je novinarka šefica osmog okruga grada, Džan de Hašere. „Želim da odmah budem jasna - promjene će se odnositi na smanjenje prostora za automobile, jer tako treba da zamislimo grad budućnosti“, kazala je gradonačelnica Pariza Ane Idalgo. Gradski čelnici, barem na dugi rok, žele da istisnu automobile iz najužeg gradskog centra i grad učine zelenijim - a organizacija Olimpijskih igara je idealna da se proces ubrza.

Ovakva ideja podijelila je stanovnike grada, a kritičari gradonačelnice zamjeraju da njena politika ide prebrzo. Sa druge strane, pristalice Ane Idalgo pohvalile su napore nekadašnje predsjedničke kandidatkinje da se smanje zagađenja i povećaju zelene površine u najgušće naseljenim djelovima metropole.

Ljetnje vrućine sve više postaju nepodnošljive, čak i u Parizu, a Olimpijske igre održaće se, naravno, usred ljeta - od 26. jula do 11. avgusta.

Oko Trijumfalne kapije, koja se nalazi na vrhu Jelisejskih polja, plan je da se proširi pješački prsten koji okružuje spomenik. A na dnu dva kolimetra dugačke avenije, na Trgu Konkord, plan je da se obnove vrtovi.

„Ponovo očarajte Jelisejska polja“, glasi slogan rekonstrukcije.

„Stvorimo hektar i po zelenih površina i posaditi preko stotinu stabala“, kazao je zamjenik gradonačelnika Pariza Emanuel Gregoar.

Pariz će potrošiti 26 miliona eura na radove koji su počeli još početkom ljeta. Balkone na vrhu avenije koje vole turisti preuređiće poznati belgijski dizajner Rami Fišler, koji ima zadatak da „očuva identitet cijelog područja“.

Jelisejska polja izgrađena su 1670. godine, a obnovio ih je baron Hausman, arhitekta iz vremena Napoleona III sredinom 19. vijeka.

Organizatori OI u Parizu žele da postave rekord po broju prodatih karata

Deset miliona ulaznica za „jedinstvene Igre“

Organizatori Olimpijskih igara u Parizu 2024. godine nadaju se da će prodati rekordnih 10 miliona ulaznica, uz dodatnih 3,4 miliona koje su na raspolaganju za Paraolimpijske igre.

London 2012. pustio je u prodaju nešto manje od devet miliona karata i prodao oko 8,2 miliona, dok je Atlatna 1996. proдалa oko 8,3 miliona od 11 miliona dostupnih ulaznica. Pariz želi da napravi iskorak...

„Imaćemo 13,4 miliona eura ulaznica za prodaju. Deset miliona za Olimpijske igre i 3,4 za Paraolimpijske igre. Ovo je jedinstvena količina karata“, rekao je šef organizacionog odbora Olimpijskih igara u Parizu Toni Estanže.

Grad svjetlosti se, dakle, sprema da postavi rekore...

„To je ambiciozan projekat. Vjerujemo da će Igre u Parizu biti jedinstvene“, dodao je.

Olimpijske igre u Parizu održa-

će se od 26. jula do 11. avgusta 2024. godine.

„Program prodaje karata predstavlja jednu trećinu našeg prihoda. Zato nam je zaista važno

da ovaj program maksimalno iskoristimo“, kazao je Estanže, istaknuvši da će najjeftinije karte koštati 24 eura za Olimpijske i 15 eura za Paraolimpijske igre.

„Željeli smo da imamo program prodaje karata počevši od ulaznica po cijeni od 24 eura za sve sportove. Pustićemo u prodaju preko milion

Najjeftinije karte za sportske događaje koštaće 24 eura za Olimpijske i 15 eura za Paraolimpijske igre, saopštili su organizatori, koji žele da arene budu dostupne svima

karata po toj cijeni“.

Estanže navodi da je cilj da ulaznice budu dostupne najširim narodnim masama.

„Ovo je veoma snažno obećanje. Omogućiti navijačima i ljubiteljima sporta pristup svim olimpijskim sportovima.“

Polovina ulaznica će biti ispod 50 eura“.

Faza registracije „na jedinstvenoj platformi koju pružaju CTS Eventim, France Billet i Orange Business Services“ će početi do kraja godine, dodao je Estanže.

Rekao je da neće postojati druga zvanična platforma ili provajder za karte i da će platforma pružiti fanovima sigurnu opciju da kupe svoje ulaznice.

Estanže je dodao da će prilikom registracije biti organizovana i lutrija, jer su očekivanja da će biti više ljudi koji žele da kupe karte nego što će ih biti dostupno.

„Rano izvlačenje znači da ljudi neće morati da prolaze kroz cijeli proces odabira, pokušavajući prvo da kupe karte i na kraju ostanu praznih ruku“, rekao je Estanže.

„Do februara 2023. godine ćemo pokrenuti (stvarnu) prodaju karata“.

Ceremonija otvaranja - umjetnički koncept bez presedana

Organizatori Olimpijskih igara u Parizu imenovali su nagrađivanog francuskog pozorišnog reditelja Tomasa Žolija da rukovodi ceremonijama otvaranja i zatvaranja Igara i Paraolimpijskih igara 2024.

Kao umjetnički direktor, 40-godišnji Žoli će imati zadatak da oživi ambiciozni plan Pariza da se 26. jula 2024. održi ceremonija otvaranja u centru francuske prijestonice, duž rijeke Sene, izvlačeći je iz tradicionalnih manifestacija na Olimpijskim stadionima.

Šef pariskog organizacionog komiteta Toni Estanže rekao je da Žoli „zna kako da prekrši norme i podigne ih na viši nivo“ i da će „moći da zamisli umjetničke koncepte bez presedana“.

Estanže je takođe rekao da se Trg Konkord, veliki centralni pariski trg gdje je kralj Luj XVI pogubljen tokom Francuske revolucije, razmatra kao mjesto ceremonije otvaranja Paraolimpijskih igara, koju će Žoli takođe režirati. Svečano zatvaranje biće održano na Stad d Fransu, stadionu koji je bio domaćin finala Svjetskog prvenstva u fudbalu 1998. godine.

Pariski organizatori se nadaju da će 600.000 gledalaca - većina besplatno - okupirati obale Sene za otvaranje Igara, dok će 10.500 sportista paradirati na posebnim brodovima duž rijeke.

„Otvorajući Igre što većem broju ljudi, Pariz 2024. pokazuje vrijednosti koje u potpunosti prepoznajem“, rekao je Žoli.

„Pozorište za koje se zalažem je takođe odlučno otvoreno za nove stvari, jer sam ubijeden da u naše vrijeme treba da se zajedno projektujemo ka zajedničkim idealima“.

Žoli je osvojio 2015. godine dobio Molijerovu nagradu, najveću francusku pozorišnu nagradu.

Istorijski maraton: Putevima revolucije i u slavu žena

Maratonke i maratonci na Olimpijskim igrama u Parizu 2024. trčaće od centra Pariza do Versaja i nazad, na stazi koja je dizajnirana da pozdravi žene i prati jedan od ključnih istorijskih događaja Francuske revolucije.

Maratonska ruta koja je predstavljena u srijedu napravljena je po uzoru na marš žena u Versaju iz oktobra 1789. - kada je na hiljade njih, uglavnom prodavačica na pijaci, bijesne zbog cijene hljeba, marširale do raskošne palate kralja Luj XVI. Natjerale su ga da se vrati sa

njima u centar prijestonice u događaju za koji istoričari kažu da je okončao apsolutnu vlast monarhije.

„Pokušavamo da damo neki smisao našim događajima i izbor ove staze bio je dobar način da to uradimo“, rekao je za šef organizacionog odbora Olimpijskih igara Pariza 2024. Toni Estange.

„Zaista želimo da inoviramo“.

Prvi put od kada su počele da trče olimpijski maraton 1984. godine žene će završiti atletski program, a njihov maraton će biti održan dan poslije muške

discipline.

„Žene prije svega. Željeli smo da proslavimo žene“, rekla je gradonačelnica Pariza An Idalgo na konferenciji za novinare.

„Pariz je mjesto revolucije. To je revolucionarni grad, tako da ovaj kurs ima smisla“, dodala je Valeri Pekre, predsjednica regiona „Ile de France“ (veliki Pariz).

Organizatori su takođe dodali dva masovna događaja - maraton i trčanje na 10 km - kako bi omogućili neolimpijcima da trče stazu. Svaki će biti otvoren za 20.024 učesnika.

„Naša zemlja jasno i glasno proglašava da sport na visokom nivou mora više nego ikada biti izvor inspiracije za sve generacije“, rekla je francuska ministarka sporta Ameli Udea-Kastera.

„Sport ima moć da pozitivno transformiše društvo: dajmo mu sva sredstva da to učini“.

Maratonska staza će proći pored pariskih spomenika uključujući Ajfelov toranj, muzej Luvr, Palatu Garnije...

„Nesumnjivo, maraton u Parizu 2024. imaće nešto posebno u sebi. Nastupiti u tako impre-

sivnom ambijentu, na mjestu tako nabijenom istorijom i simbolikom, biće jedinstveno iskustvo“, rekao je dvostruki olimpijski šampion i svjetski rekorder nosilac Eliud Kipčoge.

„Ne bih mogao da tražim savršeniju trku za Igre“.

Biće to i neobično izazovna ruta, sa 438 metara nadmorske visine.

„Izgleda da je to zahtjevnije nego što je normalno“, rekao je predsjednik Svjetske atletike Sebastijan Kou.

„Jasno je da će to biti maraton koji će biti izazovan“.

CRNOGORSKI OLIMPIJSKI KOMITET